

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 09 0 K 038545 21 K
Sarajevo, 10.06.2022.godine**

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Sarajevu, vijeće u sastavu sudija Đozo Mirze kao predsjednika vijeća, te sudija Muhibić Amre i Duraković Amele, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Memić Elvire, u krivičnom predmetu protiv optuženog J.S., odlučujući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Kantona Sarajevo broj T09 0 KT 0166393 21 od 04.08.2021.godine, koja je potvrđena od strane sudije za prethodno saslušanje dana 04.08.2021. godine, zbog krivičnog djela Trgovina ljudima iz člana 210a. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), nakon glavnog i javnog pretresa održanog u prisustvu tužioca Kantonalnog tužilaštva Kantona Sarajevo, optuženog J.S. i njegovog branioca advokata Fejzić Ahmeda, dana 10.06.2022.godine donio je i javno objavio:

P R E S U D U

OPTUŽENI:

J.S., sin Lj. i V. rođene S., rođen ... godine u S., sa prebivalištem u S., ul. ... br. ..., općina I., JMB: ..., po narodnosti ..., državljanin B., bez zanimanja, nezaposlen, u vanbračnoj zajednici, otac dva maloljetna djeteta, lošeg imovnog stanja, osuđivan

Na osnovu člana 299 stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH)

OSLOBADA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Od početka 2020.godine pa do 10.03.2021.godine na području K.S. i šire iako svjestan da vrbuje, navodi i prevozi osobu radi iskorištavanja prisilnim prosjačenjem što je i htio radi sticanja protupravne imovinske koristi bez obzira na vremenske prilike, prisiljavao na prosijačenje vanbračnu suprugu S.O. na način da je istu prevezio kombijem marke Ford bijele boje, nn registarskih oznaka na različite lokacije u K.S. među kojima lokacijama su TC B... u ul. ... br. ... P.J. ... I TC B. u ul. ... P.J. ... u Sarajevu, te fizički kažnjavao na način da ju je tukao i prisiljavao na prosijačenje, a dana 13.08.2020.godine na navedeni

način prisilio S.O. da zajedno sa mldb. Z.M. rođenom ... godine ispruženih ruku od građana traži milostinju na području B.L., a potom je opet prisilio na prosijačenje zajedno sa njihovim maloljetnim djetetom ženskog spola rođenom 26.02.2021.godine iako istu nije zakonski priznao i upisao očinstvo koristeći položaj zavisnosti svoje vanbračne supruge S.O. i njeno zdravstveno stanje ... sa dijagnozom ..., položaj zavisnosti i kontrole koji potiče iz odnosa nje kao majke i tek rođene bebe jer je ista bila bez prihoda i sredstava za egzistenciju te se porodila 12 (dvanaest) dana ranije, da bi je zajedno sa bebom prevezio radi prosijačenja na različite lokacije na K.S., te je S.O. zbog straha od istog ostajala na tim lokacijama te bila prisiljena da prosi na način da od građana ispruženim dlanom traži milostinju u vidu novca, te tako dnevno skupljala iznos do 100,00 KM koji bi mu direktno predavala.

čime bi počinio krivično djelo Trgovina ljudima iz člana 210a. stav 1. KZ FBiH.

Na osnovu člana 203. stav 1. ZKP FBiH troškovi krivičnog postupka, kao i nužni izdaci optuženog, nužni izdaci i nagrada njegovog branioca padaju na teret budžetskih sredstava.

O b r a z l o ž e n j e

Optuženje i tok postupka

Kantonalno tužilaštvo Kantona Sarajevo podiglo je optužnicu broj T09 0 KT 0166393 21 od 04.08.2021.godine, protiv optuženog J.S., zbog krivičnog djela Trgovina ljudima iz člana 210a. stav 1. KZ FBiH, a koja je potvrđena odlukom sudije za prethodno saslušanje dana 04.08.2021. godine.

Optuženi se pred sudijom za prethodno saslušanje dana 06.09.2021.godine izjasnio da nije kriv za krivično djelo koje mu se navedenom optužnicom stavlja na teret.

Na glavnom pretresu dana 14.10.2021.godine, prilikom davanja uvodnih riječi, tužilac je najavio da će u toku postupka pred sudom, saslušanjem svjedoka, ovlaštenih službenih lica, saslušanjem svjedoka oštećene, zatim saslušanjem stručnih lica, ispitivanjem vještaka, materijalnom dokumentacijom i snimkom video nadzornog sistema, u potpunosti dokazati činjenične navode optužnice, odnosno da je optuženi J.S. na način, mjestu i vremenu kako je navedeno u dispozitivu optužnice na štetu S.O. počinio krivično djelo Trgovina ljudima iz člana 210a. stav 1. KZ FBiH.

Branilac optuženog se na glavnom pretresu dana 14.10.2021.godine izjasnio da neće iznositi uvodne riječi i da će svoje dokaze predložiti nakon što dokaze izvede tužilaštvo, a optuženi J.S. se pridružio navodima svog branioca.

U toku glavnog pretresa pred ovim sudom kao svjedoci optužbe saslušani su E.K., R.H., L.F., A.Š., oštećena S.O., vještak optužbe neuropsihijatar dr. Ćemalović Omer, te su izvedeni materijalni dokazi i to: Informacija Međunarodni forum solidarnosti – EMMAUS br. MFS ... od ... godine sa prilogom Rješenje JU Kantonalni centar za

socijalni rad Sarajevo, Služba socijalne zaštite Centar br. ... od ... godine i Rješenje br. ... od ... godine, Informacija JU Kantonalni centar za socijalni rad, Služba socijalne zaštite općine Ilidža br. ... od ... godine, Akt Javne ustanove “Služba za zapošljavanje Kantona Sarajevo” Sarajevo br. ... od ... godine, Prekršajni nalog, PS Centar, Banja Luka od ... godine, Akt Federalnog ministarstva financija –finansija, Poreska uprava Federacije BiH br. ... od ... godine, Sudsko psihijatrijski nalaz i mišljenje, stalni sudski vještak iz oblasti neuropsihijatrije dr. Čemalović Omer, Medicinska dokumentacija Pedijatrijske klinike – prijemna ambulanta KCUS – nalaz br. protokola ... od ... godine, Nalaz i mišljenje psihologa A.Š. od ... godine kopija – original u MFS-EMMAUS (...) uz Dopis JU OŠ “Klokotnica” ul. ..., broj ... od ... godine, Socijalna anamneza uz Dopis JU “Kantonalni centar za socijalni rad” Služba socijalne zaštite općine Centar Sarajevo br. ... od ... godine, Specijalistički nalaz za S.O. od ... godine dr. D.D. neuropsihijatra (original u EMMAUS-u Klokotnica Duje), Podaci iz prekršajne evidencije, PS Ilidža od 11.03.2021. godine, Foto-dokumenatcija MUP KS, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za kriminalističku tehniku i forenziku Sarajevo br. ... sa datumom izrade ... godine, Izvještaj o izuzimanju snimaka zapisa video nadzornih kamera MUP Ks, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za krvne, seksualne delikte i ratne zločine br. ... od ... godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta br. ... od ... godine, Zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta godine, Izvještaj o izvršenom izuzimanju snimaka zapisa videonadzore kamere godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta ... od ... godine, Zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta godine, Rješenje Općinskog suda u Sarajevu br. ... od ... godine, Video zapisi nadzornih kamera sa TC B. ul. P.J: ... I P.J. ... (zbog obimnosti materijala na eksternom hard disku sa USB kablom), Izvod iz kaznene evidencije na ime J.S. od ... godine, Akt Općinskog suda u Sarajevu Zemljišnoknjižni ured/kancelarija broj: ... od ... godine, Zapisnik o prijemu usmene prijave, V PU, OKP Ilidža br. ... od ... godine, Dopis Kantonalnog tužilaštva Kantona Sarajevo br. ... od ... godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka S.O., MUP KS, V PU, OKP Ilidža br. ... od ... godine (uložen prilikom saslušanja svjedoka na g.p. od ...), Naredba za privremeno oduzimanje predmeta, Kantonalni sud u Sarajevu br. ... od ... godine, Naredba o prijemu i deponavanju privremeno oduzetih predmeta i dokumentaciju od ... godine

Nakon dokaza optužbe, izveden je i jedan dokaz odbrane optuženog i to Izvod iz matične knjige rođenih na ime M.O., izdat od strane Općine Vogošća broj ... od godine.

U završnoj riječi tužilac je dala svoju ocjenu izvedenih dokaza, navodeći da smatra da su u toku postupka, provedenim dokazima tužilaštva u potpunosti dokazani činjenični navodi optužnice, odnosno da je optuženi J.S. počinio krivično djelo trgovine ljudima iz člana 210.a stav 1. KZ FBiH na štetu svoje vanbračne supruge S.O. i to upotrebom sile i drugim oblicima prinude, u prvom redu zloupotrebom vlasti, uticaja, položaja bespomoćne S.O. koju je vrbovao i prevezio u svrhu iskorištavanja prisilnim prosjačenjem, što proizilazi iz iskaza svjedoka oštećene S.O., koja je usljed uticaja optuženog i njegovih članova porodice na glavnom pretresu u velikom dijelu odstupila od izjave date tokom saslušanja u fazi istrage, kao i iz materijalne dokumentacije koju je tužilaštvo uložilo u toku dokaznog postupka, te predlaže sudu da optuženog oglasi krivim i izrekne mu krivično-pravnu sankciju u zakonskim okvirima, cijeneći otežavajuće okolnosti na strani optuženog i to da je krivično djelo vršio nad ženom mlađe životne

dobi koja je potom ostala u drugom stanju, da je prema izjavi oštećene optuženi zloupotrebljavao i to stanje dok je ista bila netom porođena, da je protiv optuženog okončan drugi krivični postupak za istovrsno krivično djelo, te da se radi o ranije osuđivanom licu, uz navode da tužilaštvo potražuje troškove postupka koje je imalo za vještačenje, te da s obzirom na prirodu i vrstu krivičnog djela predlaže i oduzimanje protivpravne imovinske koristi od optuženog koju je on ostvario u periodu naznačenom u optužnici, u iznosu koji bi odredio sud po slobodnoj ocjeni.

U završnoj riječi branilac optuženog J.S., advokat Fejzić Ahmed je istakao da provedenim dokazima tužilaštvo nije dokazalo van razumne sumnje da je optuženi počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, navodeći da je tužilaštvo u ovom krivičnom postupku ostalo totalno neuvjerljivo i niti jednim materijalnim dokazom nije dokazalo činjenicu da je optuženi počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, pa se u tom pravcu odbrana poziva na član 3. KZ FBiH, odnosno načelo „*in dubio pro reo*“, ukazuje da nije sporno da optužnica sadrži bitne elemente, ali da ista predstavlja teoriju tužilaštva koja nema uporište u provedenim dokazima, da u odnosu na odlučne činjenice nisu provedeni dokazi, da je kompletna optužnica zasnovana isključivo na izjavi oštećene koja je na glavnom pretresu izjavila da je poznavala optuženog sa kojim je živjela u vanbračnoj zajednici i da se on uvijek dobro odnosio prema njoj, da su je njegovi roditelji pazili i da je optuženi nikada nije tjerao na bilo kakvo prosjačenje i da nije bilo nikakve prisile. Branilac se posebno osvrnuo na video zapis od 2021.godine prezentiran od strane tužilaštva za kojeg je tužilac u obrazloženju naveo da se na istom nalazi ženska osoba sa maloljetnim djetetom, ukazujući da iz činjeničnog opisa optužnice i iz jedinog dokaza odbrane proizilazi da je dijete rođeno ...godine, da je očigledna činjenica da je nemoguće sa sigurnošću utvrditi ko se nalazi na tom snimku koji je nerazumljiv, a pogotovo je nemoguće je sa tog snimka utvrditi da je na istom oštećena S.O., pa taj snimak ne može poslužiti kao dokaz da je oštećena prosjačila ispred „B.“ 2021.godine, na njemu se ne vidi oštećena, ne može se ni razlikovati je li to muška ili ženska osoba. Imajući u vidu sve provedene dokaze, prijedlog odbrane je da sud donese oslobađajuću presudu iz razloga što tužilaštvo nije dokazalo da je optuženi počinio krivično djelo na način kako je to napisano u optužnici.

U završnoj riječi optuženi J.S. u cjelosti se pridružio navodima branioca.

Sadržaj i ocjena dokaza

Prilikom razmatranja i ocjene dokaza provedenih na glavnom pretresu, sud se rukovodio načelom propisanim u članu 3. stav 1. ZKP F BiH kojim je određeno da se svako smatra nevinim dok se ne utvrdi njegova krivica za krivično djelo koje mu se stavlja na teret.

Nadalje, na tužiocu leži odgovornost dokazivanja krivice optuženog i optužba to mora utvrditi van svake razumne sumnje, jer u slučaju da postoji bilo kakva sumnja u pogledu postojanja činjenica koje čine navodno krivično djelo, donesena odluka mora ići u prilog optuženom (član 3. stav 2. ZKP F BiH). Sve činjenice koje idu na teret optuženom moraju se sa izvjesnošću utvrditi, moraju biti dokazane „izvan svake razumne sumnje“, a ako se to ne uspije i ako činjenice ostanu u sumnji, uzima se kao da one i ne postoje, tj. smatraju se neutvrđenim.

U skladu sa navedenim načelima, te principom slobodne ocjene dokaze (član 16. ZKP F BiH), sud je savjesno i pažljivo razmotrio sve dokaze pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, te je došao do zaključka da nema pouzdanih dokaza da je optuženi počinio krivičnopravne radnje koje mu se stavljaju na teret, odnosno da dokazi izvedeni na glavnom pretresu ne pružaju dovoljno osnova da sud može zaključiti da postoje sve činjenice iz opisa navedenog krivičnog djela kojima se utvrđuju bitna obilježja krivičnog djela i krivica optuženog.

Sporna odlučna činjenica u ovoj krivičnoj stvari je da li je optuženi J.S. upotrebom sile ili drugim oblicima prinude, zloupotrebom vlasti, uticaja, položaja bespomoćnosti vrbovao, prevezao, S.O. u svrhu iskorištavanja iste prisilnim prosijačenjem, a kako mu se to stavlja na teret optužnicom.

Sud je nakon ocjene izvedenih dokaza optužbe i odbrane, kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj vezi, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Tako su na glavnom pretresu održanom 25.10.2021.godine kao svjedoci optužbe svoje iskaze dali svjedoci E.K., R.H. i L.F..

Svjedok E.K., policijski službenik Uprave policije MUP-a KS, u Odjeljenju za krvne, seksualne delikte i ratne zločine naveo je da je od strane policijskih službenika PS Ilidža V PU obaviješten da je kod njih prisutna jedna ženska osoba i da postoje osnovi sumnje da je izvršeno krivično djelo trgovine ljudima, o čemu su obavijestili tužioca sa kojim su je zajedno pristupili u PU Ilidža zatekavši osobu, misli da je S.O., koja je željela da podnese prijavu protiv osumnjičenog sada optuženog (pokazujući u pravcu optuženog), nakon čega su shodno ZKP-u sačinili zapisnik o prijemu usmene prijave i zapisnik o saslušanju svjedoka te osobe mlađe životne dobi, misli da je 2002. godište, imala je tek rođenu bebu starosti 20-ak ili mjesec dana. Svjedok navodi da je kao policijski službenik po nalogu tužioca uputio je akt prema PU Banja Luka, s obzirom na saznanja da je oštećena S.O. određeni vremenski period boravila tamo sa svojim vanbračnim suprugom J.S. i da je zbog prosjačenja kažnjavana u Banja Luci po Zakonu o javnom redu i miru RS, a što se ispostavilo kao tačno. Svjedok se sjetio da su imali saznanja da je J.S. koristio motorno vozilo Ford bijele boje i da je sa tim vozilom vozio i u B.L. a da je dovlačio svakodnevno ispred tržnog centra B. na S. gdje je tu ostavljao, tako da su poduzimali neke mjere i radnje i izuzimali video nadzor, ali njemu nije poznato da li je tim video nadzorom nešto utvrđeno

Svjedok R.H., kriminalist MUP-a KS, Odjeljenja za krvne seksualne delikte i ratne zločine, naveo je da je u konkretnom predmetu je od policijske uprave Ilidža, V PU, Odjeljenja za krvne, seksualne delikte obaviješten da postoji sumnja da je na području Općine I., došla oštećena S.O. da prijavi krivično djelo Trgovine ljudima, nakon čega je kolega E.K. zajedno sa tužiteljicom Jasminkom Knežević otišao u PU Ilidža dok je i sam kasnije pristupio radi pomoći u tom slučaju. On je izuzeo snimke sa objekta M. i B.u naselju S. po naredbi Suda, obzirom da je oštećena izjavila da je tu najviše prosjačila i da je u jednom slučaju 2020 godine bila i u B.L. gdje je prekršajno i kažnjena, period koji se izuzimao sa snimaka je bio od 22.02. do 10.03. (dana kada je bila prijava) te da su u

konkretnom na jednom snimku izuzeto 18 dana dok je na drugom izuzeto 15 dana, snimci su im dostavljeni od strane ovlaštenih lica a na osnovu naredbe suda o čemu je izdata potvrda o izuzimanju snimaka za naznačeni period i isti su odgovarali stvarnom vremenu, a što se može potvrditi iz izvještaja, snimci su izuzeti, upakovani i pohranjeni na sudu u Odjel za deponovanje.

Iskaze svjedoka optužbe E.K. i R.H. sud je cijenio kako pojedinačno tako i u međusobnoj povezanosti sa drugim izvedenim dokazima, te ih je u dijelu koji se odnosi na okolnosti službenih radnji koje su imenovani nakon zaprimanja prijave od strane S.O., preduzimali kao ovlaštena službena lica, prihvatio vjerodostojnim, ali nalazi da isti po svom sadržaju nisu relevantni za utvrđivanje odlučnih činjenica i okolnosti u ovoj krivičnoj stvari, o kojima ovi svjedoci nisu imali neposrednih saznanja, niti su ista iznijeli u svojim iskazima. Kao vjerodostojan je prihvaćen i iskaz svjedoka E.K. u dijelu koji se odnosi na njegova saznanja o tome da je u vremenskom periodu onačenom u optužnici S.O. zajedno sa optuženim boravila u B.L., a što je u svom iskazu ona i sama potvrdila, kao i da je tokom tog boravka prekršajno kažnjena zbog prosjačenja, što potvrđuju i materijalni dokazi tužilaštva uloženi u spis suda i to Prekršajni nalog, PS Centar, Banja Luka od ... godine i Podaci iz prekršajne evidencije, PS Ilidža od 11.03.2021.godine. Međutim, iskaz svjedoka E.K., u dijelu u kojem se on odnosi na njegova saznanja o tome da je optuženi J.S. koristio motorno vozilo „Ford“, bijele boje i da je sa tim vozilom S.O. vozio u B.L. i svakodnevno je dovlačio ispred tržnog centra „B.“ na S., gdje ju je ostavljao, sud nije prihvatio, cijeneći da u svom iskazu ovaj svjedok nije naveo kada i na koji način je do ovih saznanja došao, niti je naveo odakle ista potiču, a kako bi njihova vjerodostojnost mogla biti podvrgnuta provjeri, kao i s obzirom na to da ovakva saznanja svjedoka nisu potvrđena drugim dokazima koji su provedeni u toku glavnog pretresa.

Svjedok L.F. „socijalni radnik prihvatnog centra „Duje“ u sklopu humanitarne organizacije Međunarodnog foruma solidarnosti „Emaus“, čija je svrha da se brinu, pomažu i primaju beskućnike, stare i iznemogle osobe u stanju socijalne potrebe, potvrdila je da je radila na istim poslovima i u periodu 2020. – 2021.godina i da joj je poznato da u sklopu Međunarodnog foruma solidarnosti djeluje i sigurna kuća, da su korisnice većinom žrtve trgovine ljudima, s tim što ona lično nema dodirnih tačaka obzirom da je socijalni radnik u sklopu prihvatnog centra i radi na smještaju i brizi njihovih korisnika, među kojima nisu žrtve trgovinom ljudi. Poznato joj je da je u toj sigurnosnoj kući bila i S.O. koja je posredstvom službe socijalne zaštite Općine Centar smještena u prihvatni centar „Duje“, a to joj je poznato se papirologija završavala preko njih dok ona direktnog kontakta istom nije imala. Nakon što je svjedoku od strane tužilaštva predloženo rješenje od ... godine broj ... od Službe socijalne zaštite Općine Centar svjedokinja je potvrdila da je upoznata sa istim, da se rješenje odnosi na priznanje prava na smještaj u prihvatni centar „Duje“ od dana smještaja, da će ono trajati dok za to postoje zakonom propisani uslovi, nije ograničeno, da su to rješenje imali prilikom prijema S.O. u sigurnu kuću jer je ona socijalni radnik u okviru prihvatnog centra. Također je upoznata o rješenju od ... godine broj ... opet od Službe socijalne zaštite Općina Centar Sarajevo, isto je imala na uvid i radi se o rješenju kojim prestaje smještaj oštećenog u ustanovi i samim tim njihova služba završava predmet.

Sud je i iskaz svjedoka L.F. cijenio kako pojedinačno tako i u međusobnoj vezi sa ostalim provedenim dokazima, te nalazi da je isti vjerodostojan. Međutim, posredna saznanja svjedoka koja sa oštećenom nikada nije ostvarila neposredni kontakt, a koja su proizašla iz dokumentacije sa kojom se svjedokinja susretala u okviru svojih redovnih poslova i koja se odnose na nespornu činjenicu da je S.O. boravila u prihvatnom centru „Duje“, ne dotiču se odlučnih činjenica i okolnosti u ovoj krivičnoj stvari, zbog čega je iskaz ovog svjedoka po svom sadržaju irelevantan. Ovo naročito kada se iskaz dovede u vezu sa Informacijom Međunarodog foruma solidarnosti-EMMAUS broj MFS-... odgodine, Rješenjem JU Kantonalni centar za socijalni rad Sarajevo, Služba socijalne zaštite Centar broj ... od ... godine i Rješenjem JU Kantonalni centar za socijalni rad Sarajevo, Služba socijalne zaštite Centar broj ... od ... godine, s obzirom da iskaz svjedokinje L.F. i navedeni akti koji su kao dokaz tužilaštva uloženi u spis suda, saglasno potvrđuju da je S.O. radi zaštite njenih interesa kao maloljetne osobe, za koju su postojale indicije da je žrtva trgovine ljudima, bila smještena u Prihvatnom centru „Duje“ Doboj Istok, ali u periodu od ... godine do ... godine, kada joj pravo na smještaj prestaje i kada se imenovana povjerava na brigu i čuvanje nani S.O.. Dovedeći u vezu iskaz L.F. i pobrojane dokaza sa iskazom svjedoka oštećene S.O. sa glavnog pretresa, u kojem je potvrdila da je bila smještena u navedenom prihvatnom centru, da je nakon izlaska iz istog otišla kod nane i da je tek nakon toga pošto ju je nana napustila u B.L. upoznala optuženog J.S. koji ju je odveo kući, očigledno je da se ova nesporna činjenica da je oštećena boravila u prihvatnom centru „Duje“, a shodno tome i dokazi koji su provedeni na ovu okolnost, sudu ukazuju kao potpuno irelevantni, kao što su irelevantne i indicije da je S.O. odranije bila žrtva trafikinga, na koje indicije je u toku postupka ukazivao tužilac, a pozivajući se na iskaz ove svjedokinje i navedene materijalne dokaze, jer je dakle očigledno da oštećena u tom periodu optuženog nije ni poznavala.

U nastavku glavnog pretresa, dana 11.11.2021.godine kao svoj iskaz je dala **svjedok A.Š.**, socijalna radnica zaposlena u JU Kantonalnog centar za socijalni rad, Služba socijalne zaštite Općine Ilidža, koja je izjavila da je optuženog upoznala kroz aktivnosti mobilnog tima preduzimane u pravcu suzbijanja prosjačenja, da je na taj način upoznata sa porodicom J.S. jer su njegove sestre svojevremeno bile zaticanje u tim djelima, da osim J. poznaje i njegovog oca L.J.S. kao i dedu B.S., jer su svojevremeno sa njima kontaktirali u pravcu dobijanja potrebnih podataka rješavajući problematiku zaštite malodobne djece koja su tada zaticana u prosjačenju. Na osnovu tog prvobitnog problema imali su kao služba određene informacije po pitanju tih radnji, a što je u vezi sa predmetnim slučajem, te na taj način su stupili u kontakt sa J. jer je isti izvjesno vrijeme boravio na I. kod oca i dede. Navodi da je kada je u pitanju J. problem definitivno bio prosjačenje, da je to je ono za što su zaista imali argumente i da je postojala sumnja na trgovinu ljudima koju oni kao centar nisu mogli dokazati jer za to nisu imali dovoljno materijala, a nisu ni relevantni da to dokazuju. Svjedok nije upoznala S.O., ima samo podatak da je ona sa malodobnim djetetom kratko, dan-dva bila zbrinuta u ustanovi socijalne zaštite na području opštine Z., kao i podatak da su ona i optuženi bili u vanbračnoj zajednici, a nema podatke da li je malodobno dijete koje je zbrinuto eventualno u nekoj vezi sa optuženim jer nisu nadležni s obzirom na adresu prebivališta majke na području opštine V.. Svjedok je potvrdila da je vezano za ovu problematiku S.O., J. i tih aktivnosti koje su bile tada aktuelne, na pismeni zahtjev Općinskog suda, ona lično sačinila informaciju koja je dostavljena Kantonalnom tužilaštvu, te pojašnjava da je

vjerovatno iz tih razloga pozvana kao svjedok mada bi voljela da je druga kolegica pozvana koja je bila u toj situaciji kada se ovo sve izdešavalo, navodi da je informaciju sačinila na osnovu baza podataka Službe socijalne zaštite Općine Ilidža u konstantnoj telefonskoj komunikaciji sa kolegicom Dž.D. koja je u datom momentu bila sa S. i malodobnim djetetom, te u komunikaciji sa kolegama iz Službe socijalne zaštite općine Vogošća. Pri unakrsnom ispitivanju, odgovarajući na pitanja branioca, svjedokinja je potvrdila da je prosjačenje jedna ustaljena praksa među romskom populacijom i da njoj lično nije poznato da se u ovom konkretnom slučaju radi o trgovini ljudima, te je potvrdila da lično nije upoznala S.O. osim iz korespondencije sa kolegama. Na pitanje suda, svjedok je potvrdila da je pri direktnom ispitivanju u kontekstu optuženog spomenula trgovinu ljudima i da su s tim u vezi imali neka saznanja za koja nisu imali dokaze, te pojasnila da su u pitanju saznanja u vidu profesionalne korespondencije sa kolegama iz Službe socijalne zaštite Općine Vogošća, gdje se samo tvrdi da postoji sumnja na učinjenje tog krivičnog djela.

Iskaz svjedoka A.Š. sud je cijenio pojedinačno i u međusobnoj vezi sa drugim izvedenim dokazima, te našao da je svjedok objektivno i jasno iznio svoja saznanja o predmetnim događajima, ali da ovaj svjedok ipak nije dao iskaz koji je po svom sadržaju i kvalitetu relevantan za utvrđivanje odlučnih činjenica i okolnosti u ovoj krivičnoj stvari, odnosno da ni svjedok A.Š., kao što to nisu učinili ni prethodni svjedoci (E.K., R.H. i L.F.), u svom iskazu nije potvrdila da je optuženi, radi sticanja protupravne imovinske koristi, na način opisan u optužnici, vanbračnu suprugu S.O. prisiljavao na prosjačenje. Sud nalazi da se iskaz svjedoka A.Š. u uglavnom odnosi na uopštena i posredna saznanja Službe socijalne zaštite Općine Ilidža. Pojašnjavajući sadržaj Informacije koju je lično sačinila u ime JU Kantonalnog centra za socijalni rad, Služba socijalne zaštite Općine Ilidža pod brojem ... od ... godine, a koja je kao dokaz optužbe uložena u spis suda, svjedokinja je dakle u svom iskazu iznijela uopštena i posredna saznanja do kojih je došla uvidom u bazu podataka Službe socijalne zaštite Općine Ilidža i kroz telefonsku komunikaciju sa kolegama, a koja se dakle odnose na optuženog i članove njegove porodice, zatim saznanja o postojanju sumnje na trgovinu ljudima koju, kako navodi svjedokinja, oni kao služba nisu mogli dokazati jer za to nisu imali dovoljno materijala, niti su relevantni da to dokazuju, zatim da je S.O. sa malodobnim djetetom kratko bila zbrinuta u ustanovi socijalne zaštite na području opštine Z., te da su ona i optuženi bili u vanbračnoj zajednici. Imajući u vidu navedeno, sud nalazi da kvalitet iskaza svjedoka A.Š. nije dovoljan za oblikovanje pouzdanog dokaza i se suština ovog dokaza može svesti na pretpostavku da je neke krivičnopravne radnje počinio optuženi, a ne na očiglednost i nesumnjivu dokazanost.

U pogledu vjerodostojnosti iskaza saslušanih svjedoka opužbe E.K., R.H., L.F. i A.Š., čiji sadržaj je prethodno iznesen, sud cijeni da su ovi svjedoci iznijeli svoja saznanja, te da vjerodostojnost njihovih iskaza generalno nije sporna, ali da sadržajno isti nisu dostatni za zaključak da je činjenično stanje utvrđeno na način koji je opisan izrekom presude. Dakle, suština iskaza navedenih svjedoka, a vezano za krivičnopravne radnje koje se stavljaju na teret optuženom, mogle bi se svesti na pretpostavku da je optuženi to počinio, a ne na očiglednost i nesumnjivu dokazanost, pa je kvalitet iskaza navedenih svjedoka nedovoljan za oblikovanje pouzdanih dokaza.

S obzirom da je odlaganje trajalo duže od 30 dana, glavni pretres je dana 03.03.2022. godine počeo iznova, kada su uz saglasnost stranaka i branitelja, korišteni iskazi svjedoka dati na ročištima ranijeg glavnog pretresa, te su pročitani zapisnici na kojima su provedeni dokazi saslušanjem svjedoka optužbe E.K., R.H., L.F. i A.Š., a pored toga istog dana saslušana je i svjedok, oštećena S.O.

Svjedok, oštećena S.O., nakon što je od strane suda poučena o pravima da kao vanbračna supruga ima pravo odbiti svjedočenje i nakon toga pristala dati iskaz u svojstvu svjedoka, izjavila je da J.S. poznaje od 12 godine života a da trenutno ima 19 godina, da su se upoznali u B.L. dok ga je gledala kako pleše i „brejkuje“, da ju je nana ostavila pa kako nije imala gdje prespavati i nakon što ju je J. pronašao odveo je u njegovu porodičnu kuću gdje se zadržala 5-6 dana. Htjela je da se uda za njega nakon čega ga je i pitala a što je on i prihvatio, mada to nije ozvaničeno u općini. U zajednici su živjeli dva mjeseca nakon čega je on sa porodicom otišao u Nj., a ona nije mogla zbog svoje maloljetnosti i bila je kod svoje nane. Nadalje je izjavila da je lijepo živjela sa J., da su radili na pijaci sa željezom, da su imali sve, da su s njima živjeli J. mati, njena svekrva, J. otac, njen svekar, koji su se lijepo ponašali prema njoj i u tom periodu nije prosila. Od J. je otišla kod svoje nane kada je J. otišao u Nj., što je i ona željela ali nije mogla dobiti pasoš, a kada se J. vratio iz Nj. ona se ponovo vratila njemu. Živjeli su na adresi ..., a u B.L. su bili kraći vremenski period oko jedan mjesec dana tokom njene trudnoće, mada su uslovi za življenje bili teški, kuća je bila prljava, neuredna. Potvrdila je da poznaje L.S. kao ženu J.S. i vidjela ju je u Prihvatnom centru „Duje“ ali se ne sjeća godine. Svjedokinja je potvrdila da sa J. ima jedno zajedničko žensko dijete rođeno ... godine koje se nalazi u domu, željeli su je nazvati K., međutim u vrijeme dok je boravila kod nane promjenila joj je ime u M.O., dok je K. zajedničko dijete J.S. i L.S. U daljem toku davanja iskaza izjavila je da su joj poznati razlozi dolaska pred sud odnosno da je pozvana da svjedoči, te je izjavila da je dana 10.03.2021. godine došla u policijsku stanicu da prijavi J., da je prilikom prijavljivanja lagala, da je bila u nervozu i živčana zbog porođaja, da je pila terapiju koju su joj dali u Prihvatnom centru „Duje“. Na pitanje tužioca, svjedokinja je potvrdila da je kažnjavana za prosjačenje u B.L. sa kaznom od 200,00 KM ali se ne sjeća kada je to bilo, misli da bi moglo biti prije godinu, godinu i po. Na pitanje tužioca koliko je novca zarađivala prosjačenjem, svjedokinja je izjavila „kol'ko god da sam zarađivala opet sam sebi donesivala“ navodeći da je to prestala raditi, te je na pitanje suda odgovorila da je od prosjačenja zarađivala 30-40 KM dnevno a nekada i 100,00 KM, a na pitanje tužioca šta je bilo s tim novcem i da li je dio davala J., izjavila je da s tim novcem kupovala stvari sebi, oblačila se, sređivala se i da nije dio davala J.. Nadalje je izjavila da se ne sjeća koliko je beba bila stara 10.03.2021. godine jer nije čitala papire kada ju je dala, zna da je tog dana došla u policiju i prijavila J.S., te da je dala izjavu pred kantonalnom tužiteljicom. Zbog kontradiktornosti iskaza svjedoku je od strane tužioca prezentiran zapisnik o saslušanju svjedoka ... od ... godine da svjedok potvrdi da li su na ovom zapisniku nalaze njeni potpisi, što je ona potvrdila. U odnosu na navode izjave iz istrage od 11.03.2021. godine da ju je njen nevjenčani suprug J. dana 10.03.2021. godine istjerao na ulicu da prosi sa bebom koja je stara tek 12 dana nakon čega je otišla u stanicu da prijavi zlostavljanje, svjedokinja je izjavila da je pogriješila što je to uradila, što ga je prijavila da ju je tjerao da prosi jer to nije, navodeći da je ona samovoljno išla da prosi sa djetetom jer nije imala novca da djetetu kupi mlijeko i da ga hrani. U odnosu na ranije navode iz izjave iz istrage da je u navedenom

vremenskom periodu u više navrata prosila kod objekta B. na S. u S. ne sjećajući se tačno koliko je novaca uspjela naprositi, da ju je J. vozio i ostavljao kod B. a poslije dolazio po nju, izjavila je da su dolazili kod B. da kupuju stvari djetetu, kapicem, navodeći da je J. tu sa svojim drugovima pio kafu a ona sama izađe i išla sama da prosi. Nakon što je svjedoku od strane tužioca prezentovan dio njene izjave iz istrage u kojem je navela da je J. nosila novac koji je dobijala prosjačenjem otprilike 100,00 KM dnevno i da su isti zajedno trošili, svjedokinja je izjavila da to nije tačno, da je ona novac trošila na sebe, a da je to što je tada rekla da je J. davala novac rekla u nervozi, u huji to rekla, pojašnjavajući da svi znaju da je „na živcima“, da je pila terapije, da to ima njen doktor. Svjedokinja je navela da je od J. porodice zadnji put je vidjela njegovu nanu „B.“ koja joj je i javila da je suđenje u toku i da ima poziv, a na pitanje tužioca da li je neko uticao na njeno svjedočenje i da li su joj rekli šta treba govoriti pred sudom, svjedokinja je bila izričita da nisu, kao što je bila izričita odrično odgovarajući na pitanja tužioca da li se bojala nekih ljudi u ovom periodu kada je prijavila da ju je J. tjerao na prosjačenje i da li se sada nekog boji, dodavši i to da se ne boji nikoga osim dragog Boga. U odnosu navoda iz izjave iz istrage gdje je navela da se boji za svoju sigurnost i da ju je strah da joj nešto ne učini Lj. S. koji je inače otac njenog nevjenčanog supruga J.S., svjedokinja je ponovila da je to uradila u žicama i sve to rekla u nervozi, navodeći da se sjeća se dana kada je došla u MUP da prijavi J., navodeći da je tada pred MUP-om bio Lj.S. i njegova žena V. i djeca, misli da je bio i D., te da ih je tužiteljica tada i sama vidjela. Na pitanje tužioca da li ona ima razloga da se njih boji, svjedokinja je odgovorila riječima „Al' ja se njih ne bojim, izvini molim te“. Na pitanje tužioca kakva je u onom prvom periodu kada je živjela sa J. prema njoj bila J.majka i nana, svjedokinja je odgovorila da su je poštovali i cijenili i tu bili šta god joj je trebalo. Na kraju, na pitanje tužioca da li ona s obzirom da je oštećena ovim krivičnim djelom, postavlja imovinsko pravni zahtjev za naknadu štete, odnosno da li traži neki novčani iznos od J.S., svjedokinja je odvorila da ne postavlja ovaj zahtjev niti traži novac od J.S., te potom izjavila da je kada je došla sebi, kada je „prestala sa svojim živcima“, pored toga što je dijete dala u dom, došla kod tužiteljice Jasminke Knežević da povuče tu lažnu izjavu, ali je ista nije primila. Pri unakrsnom ispitivanju, odgovarajući na pitanja branioca optuženog, svjedokinja je potvrdila ono što je izjavila prilikom direktnog ispitivanja, odnosno da je izjavu kojom je prijavila J. dala u toku nervoze i da su svi navodi lažni, da se J. prema njoj lijepo odnosio, kupovao joj stvari, da je radio sa željezom, te da smatra kako je pogriješila jer on nikada nije ninašta prisiljavao ni nju ni dijete, a na pitanje da li se ona bojala Lj.S., oca optuženog, izjavila je da ga se nije bojala i da je nju Lj. poštovao kao svoju kćerku. Na pitanje predsjednika sudskog vijeća da objasni šta ju je navelo da ode u policijsku stanicu i policijskim službenicima tamo ispriča sve ono što je ispričala na zapisnik i to potpiše, svjedokinja je izjavila da ju je navela huja, nervoza, panika, pojašnjavajući da se malo svađala s J. i da se on se malo svađao se njom i ona je u huji, u nervozi otišla i to iz V. je otišla taksijem da ga prijavi i to taksi nije ni platila.

Nakon saslušanja svjedoka S.O., s obzirom da je isti korišten prilikom direktnog ispitivanja, tužilac je u sudski spis uložila **Zapisnik o saslušanju svjedoka S.O, MUP KS V PU, Odjeljenje kriminalističke policije Ilidža, broj ... od 11.03.2021. godine.**

Iz iskaza svjedoka optužbe S.O., datog na glavnom pretresu, proizlazi da je ova svjedokinja, u optužnici označena kao oštećena, u opisu predmetnih događaja na glavnom

pretresu u bitnome odstupila od načina na koji su inkriminirani događaji opisani u optužnici. Suprotno navodima optužbe, iz njenog iskaza proizlazi da je sa optuženim u vanbračnoj zajednici živjela lijepo, da su se J. roditelji prema njoj lijepo ponašali, potvrdila je da je u B.L. kažnjavana za prosjačenje, ali da je tako zarađeni novac zdržavala kod sebe i niti jedan njegov dio nije davala optuženom, već je s tim novcem sebi kupovala stvari, oblačila se i sređivala. Cijeneći iskaz ove svjedokinje kako pojedinačno tako i u vezi sa drugim izvedenim dokazima, sud je našao da je iskaz kojeg je svjedokinja S.O. dala na glavnom pretresu vjerodostojan, te da je ista detaljno i uvjerljivo opisala svoja saznanja o predmetnim događajima i jasno, svojim riječima odgovarala na postavljena pitanja. Razlike u odnosu na iskaz iz istrage, koje su proizašle već prilikom direktnog ispitivanja svjedokinje od strane tužioca, nisu kod suda izazvale sumnju u tačnost iskaza ove svjedokinje kojeg je ona dala na glavnom pretresu. Svjedokinja je na glavnom pretresu sudu ponudila uvjerljiva, jasna i shodno tome za sud prihvatljiva pojašnjenja u pogledu razlika sa iskazom iz istrage i razloga usljed kojih su te razlike nastale. Tako je u odnosu na navode iz iskaza datog u istrazi, da ju je njen nevjenčani suprug J. dana 10.03.2021. godine istjerao na ulicu da prosi sa bebom koja je stara tek 12 dana, nakon čega je otišla u stanicu da prijavi zlostavljanje, svjedokinja izjavila da je pogriješila što ga je prijavila da ju je tjerao da prosi jer to nije, navodeći da je ona samovoljno išla da prosi sa djetetom jer nije imala novca da djetetu kupi mlijeko i da ga hrani. U odnosu na navode iz istrage da je u navedenom vremenskom periodu u više navrata prosila kod objekta „B.“ na S. u S., gdje ju je dovezio i ostavljao optuženi koji je poslije dolazio po nju, svjedokinja je izjavila da su kod „B.“ dolazili da kupuju stvari i da je optuženi tu sa svojim drugovima pio kafu a da je ona sama išla da prosi, dok je u odnosu na navode iz istrage da je J. nosila novac koji je dobijala prosjačenjem, otprilike 100 KM dnevno i da su isti zajedno trošili, svjedokinja ponovila da to nije tačno i da je ona novac trošila na sebe, a da je to što je tada rekla da je J. davala novac, rekla u nervozi i ljutnji (u huji), pojašnjavajući to riječima „da svi znaju da je na živcima“, da je „pila terapije“ i da „to ima njen doktor“. Svjedokinja je potpuno uvjerljivo i nedvosmisleno odbacila i mogućnost da je neko uticao na njeno svjedočenje pred sudom, na čemu je tokom direktnog ispitivanja u svojim pitanjima insistirala tužiteljica, te je na isti način u svojim odgovorima bila izričita da se nikoga nije bojala kada je protiv optuženog podnosila prijavu, niti se boji u momentu kada svjedoči pred sudom, odbacivši kao neistinite i navode iz istrage da se boji za svoju sigurnost i da ju je strah da joj nešto ne učini otac optuženog Lj.S., uz pojašnjenje koje je tokom svog iskaza više puta ponovila pred sudom, da je to uradila „u živcima“ i nervozi, da je nju „Lj. poštovao kao svoju kćerku“, te dodatna pojašnjenja da je „kada je došla sebi“ i kada je „prestala sa svojim živcima, pored toga što je dijete dala u dom“, došla kod tužiteljice da „povuče tu lažnu izjavu“, ali je tužiteljica nije primila, te da smatra da je pogriješila jer optuženi nikada ninašta nije prisiljavao ni nju ni dijete, kao i da ju je na postupak da ode u policijsku stanicu i ispriča sve ono što je ispričala na zapisnik i to potpiše navela „huja“, „nervoza“, „panika“, navodeći i to da se tada malo svađala s optuženim i da se on se malo svađao se njom, te je „u huji“, „u nervozi“ taksijem koji nije ni platila iz V. otišla da ga prijavi.

Iskaz svjedoka S.O., a posebno pojašnjenja u pogledu odstupanja od izjave date u istrazi, te naročito pojašnjenja razloga zbog kojih je na glavnom pretresu dala dijamentalno suprotan iskaz, odnosno razloga zbog kojih je tada podnijela prijavu i dala takvu izjavu

na zapisnik, sud je cijenio i u vezi sa nalazom i mišljenjem vještaka, psihijatra dr. Ćemalović Omera, koji je na osnovu medicinske dokumentacije S.O. sačinio nalaz i mišljenje i isti iznio na glavnom pretresu, te koji je u svom nalazu između ostalog konstatovao da se radi o osobi sa poremećajem ponašanja u vidu nesposobnosti prilagođavanja društveno važećim normama, hirovitog reagovanja i oponirajućeg prkosnog ponašanja, a čime dakle nalaz vještaka potkrepljuje navode svjedokinje S.O. sa glavnog pretresa da je prilikom prijavljivanja optuženog i davanja „lažne“ izjave u istrazi postupala „u huji“ i „živcima“, motivisana svađom koju je imala sa optuženim, tada vanračnim suprugom i okolnostima postporođajnog stanja, kako to ona opisuje u svom iskazu. Također, sud je ovdje u vidu imao i konstatacije iznesene iza nalaza vještaka, da se radi se o edukativno i vaspitno zapuštenoj osobi koja je s obzirom na poremećaje u njenoj ličnosti općenito pogodna za različite manipulacije i zloupotrebe, uključujući i trgovinu ljudima, uz potvrdu vještaka iznesenu na glavnom pretresu da teoretski postoji mogućnost da je i prilikom davanja izjave u svojstvu svjedoka u toku istrage bila moguća manipulacija oštećene.

Uvažavajući sve prethodno navedeno, sud je poklonio vjeru iskazu kojeg je svjedokinja S.O. dala na glavnom pretresu, te je prihvatajući obrazloženja i razloge koje je ponudila sudu, kao nevjerodostojan ocjenjen iskaz svjedokinje koji je ona dala u fazi istrage u dijelovima u kojima je on, kako je to prethodno opisano, suprotan iskazu svjedokinje sa glavnog pretresa, pa su shodno tome kao nevjerodostojni ocjenjeni i **Zapisnik o saslušanju svjedoka S.O., MUP KS, V PU Odjeljenje kriminalističke policije Ilidža, broj ... od 11.03.2021. godine i Zapisnik o prijemu usmene prijave, V PU, Odjeljenje kriminalističke policije Ilidža br. ... od 11.03.2021. godine**, koji su kao dokaz tužilaštva uloženi u spis suda.

Dakle, sva suština iskaza svjedokinje S.O. vezano za krivičnopravne radnje koje se stavljaju na teret optuženom bi se mogla svesti na to da je ona u svom iskazu na glavnom pretresu, a kojem kako je to prethodno već obrazloženo sud poklanja vjeru, opovrgla sve bitne navode optužbe, osporavajući istinitost vlastitih navoda iz istrage na kojima je optužba pretežno temeljila svoje navode, zbog čega su po nalazu ovog suda isti ostali nedokazani, a o čemu ćemo se osvrnuti i u zaključku presude.

U nastavku glavnog pretresa dana 22.03.2022.godine saslušan je vještak neuropsihijatar dr. Ćemalović Omer, te su uloženi materijalni dokazi optužbe.

Vještak iz oblasti neuropsihijatrije dr. Ćemalović Omer je pri izlaganju **Sudsko psihijatrijskog nalaza i mišljenja kojeg je sačinio dana 28.07.2021.godine**, naveo da je naredbom Kantonalnog tužilaštva Kantona Sarajevo od 26.07.2021.godine određen za vještaka neuropsihijatra u ovom predmetu, traženo mu je da izvrši uvid u medicinsku dokumentaciju na ime S.O., da po potrebi obavi intervju sa istom i da svoj nalaz i mišljenje da li postoji poremećenost, te da ukoliko ista postoji da utvrdi prirodu, vrstu, stepen i trajnost iste i da svoje mišljenje o tome, te da se izjasni kakav je uticaj takvo duševno stanje imalo i još uvijek ima na shvatanje i postupke S.O. kako bi je prinudio na prisilno prosijaćenje ili druge oblike iskorištavanja, odnosno da li je S.O. zbog svog duševnog stanja podložnija da postane žrtva trgovine ljudima. Vještak je po izvršenom uvidu u naredbu o provođenju istrage i opsežnu medicinsku dokumentaciju pobrojano u

nalazu i mišljenju, (Socijalna namneza Kantonalnog centra za socijalni rad KS, Klinika za psihijatriju amb.nalaz na ime S.O. od 01.12.2014.godine sa Dg: ... živjela sa jednim čergašem u B.L. "Dva puta se udavala" – Preporučan nadzor, Pedijatrijska klinika UKC Sarajevo od 02.12.2014. godine sa Dg: ... / ... / imala spolni odnos sa osobom od 21 godinu, Psihijatrijska klinika Sarajevo na ime S.O. sa Dg: ... / Smještena u Sigurnu kuću, prethodno štićenica doma "Bjelave", duže vremena ima smetnje sa ponašanjem I na emocionalnom planu koje se manifestira konfliktima sa djecom, otporom prema strukturalnim aktivnostima, impulzivnim reagovanjem, Klinika za pedijatriju UKC Sarajevo odg. sa Dg: ... –, Klinika za psihijatriju od ...godine sa Dg:..., nalaz psihologa od ...g. IQ ..., Specijalistički nalaz NP od ...g. sa DSg: ...) donio sljedeće mišljenje i zaključke kod kojih je ostao i koje je iznio i na glavnom pretresu i to da je S.O. od vrlo rane mladosti počela ispoljavati značajan poremećaj ponašanja u vidu nesposobnosti prilagođavanja društveno važećim normama ponašanja, učenje iz vlastitog iskustva, sklonosti lutanja, hirovitog reagovanja i oponirajućeg prkosnog ponašanja, sklonosti samopovređivanju te razvoja suicidalnih poriva i tendencije, ona je izuzetno rano stupila u seksualne odnose, zbog takvih manifestacija u više navrata tretirana kod psihijatra i psihologa, kao i u specijaliziranim ustanovama gdje je bila smještena ali je iste samovoljno napuštala. Malodobna S.O. je odrasla u za nju krajnje nepovoljnim uslovima što je determinisao strukturiranjem njene etičko moralne sfere koja je teško zakržljala i deformisana. To je uveliko uslovalo i strukturisanje njene ličnosti sa simptoma i znacima poremećaja ponašanja. Njen intelektualni kapacitet je skroman, ispod prosječan što je dodatno potencirano njenom krajnje deficitarnim fondom znanja. Radi se o edukativno vaspitno zapuštenoj osobi. Kao takva svjedok oštećena S.O. predstavlja idealan objekt za različite moguće manipulacije i zloupotrebe uključujući i trgovinu ljudima. U unakrsnom ispitivanju, odgovarajući na pitanje branioca da li je s obzirom na sve konstatovane poremećaje u njenoj ličnosti prilikom davanja izjave u svojstvu svjedoka u toku istrage tu bila moguća manipulacija oštećene, vještak je potvrdio da teoretski postoji i ta mogućnost ali da on ne može dovoditi u pitanje dignitet instrukcije, pojasnivši da je o svemu navedenom govorio općenito o njenoj sklonosti, da je sugestibilno pogodan materijal da se zloupotrijebi, povodljiva, nema izgrađene i određene predstave, da je edukativno vaspitno zapuštena što vjerovatno ima i ulogu način njenog življenja tako da ona kao takva predstavlja jedan pogodan materijal za zloupotrebe različite zloupotrebe manipulisanja, a na pitanje da li joj je prilikom saslušanja trebala stručna pomoć u vidu kao savjetnika doktora, da li je trebao da prisustvuje neki psiholog, vještak je odgovorio da tu nije bilo potrebe za savjetovanjem, potrebe za nekim psihologom, da će ona reći šta neće reći i da od nje samo treba tražiti da bude istinita i da što detaljnije, svojim rječnikom i potencijalom opiše onako kako se to događalo.

Sud je u cijelosti kao tačan i vjerodostojan prihvatio nalaz i mišljenje vještaka dr. Ćemalović Omera, kojeg je iznio i obrazložio na glavnom pretresu dana 22.03.2022.godine, kada je ostao kod svog pismenog nalaza i mišljenja kojeg je sačinio po naredbi tužioca. Sud nalazi da je nalaz sačinjen u skladu sa pravilima i vještinom struke, te da prilikom direktnog ispitivanja tužioca, niti prilikom unakrsnog ispitivanja branioca nije ni dovođen u sumnju. Međutim, sud cijeni da optužba preko vještačenja S.O., a po vještaku dr Ćemalović Omeru kojeg je kao dokaz ponudila sudu, nije dokazala bitne činjenice i okolnosti koje su predmet ovog krivičnog postupka. Kada je u pitanju

zaključak ovog vještaka da S.O. predstavlja idealan objekat za različite moguće manipulacije i zloupotrebe uključujući i trgovinu ljudima, sud nalazi da ovaj zaključak nije od naročitog značaja i da on ne doprinosi razjašnjenju predmetnih okolnosti, cijeneći pri čemu pojašnjenje ovog vještaka u unakrsnom ispitivanju na glavnom pretresu, da ovdje se radi o jednom opštem zaključku o tome da je S.O. pogodna za različite obilke manipulisanja, kao i da je vještak potvrdio mogućnost, na teoretskom nivou, da je slučaj takve manipulacije svjedokinje S.O. mogao biti i prilikom njenog saslušanja u istrazi. Također, sud je sa posebnom pažnjom cijenio i zaključak ovog vještaka, da se kada je u pitanju svjedokinja S.O. radi o osobi koja je od vrlo rane mladosti počela ispoljavati poremećaj ponašanja, između ostalog i u vidu hirovitog reagovanja i oponirajućeg prkosnog ponašanja, te je dovodeći ovaj zaključak u vezu sa iskazom svjedokinje S.O., sud je ovaj zaključak vještaka cijenio u prilog vjerodostojnosti njenog iskaza sa glavnog pretresa, tokom kojeg je svjedokinja više puta ponovila da je prijavu protiv optuženog i svoju izjavu u istrazi gdje je optuženog prijavila za inkriminisane radnje, podnijela odnosno dala u ljutnji, „u huji“, „u živcima“, motivisana svađom koju je tada imala sa optuženim, kako je to navela u svom iskazu.

Sud je također cijenio i relevantnu medicinska dokumentacija na osnovu kojeg je ovaj vještak zasnovao predmetni nalaz i mišljenje.

Tako iz **Nalaza prijemne ambulanta Pedijatrijske klinike KCUS od ... godine** proizilazi da je S.O. dovezena kolima HMP u pratnji policije i dva socijalna radnika zbog ... tokom dana (...) u “Disciplinski centar za maloljetnike”, sa navodima da ista uz navedeno želi isključiti eventualnu trudnoću zbog polnog odnosa sa muškarcem od 21 g., sumnja na trgovinu ljudima, već drugi put zasniva vanbračnu zajednicu po navodima socijalnih radnika, Dg: ..., uz preporuke da se S.O., dijete u dobi od 12 godina, smjesti na dječiju psihijatriju i pregled kod ginekologa. Iz **Nalaza i mišljenja psihologa A.Š. od ... godine** koji je dostavljen uz Dopis JU OŠ “Klokotnica” ul. ... br. ..., broj ... od ... godine proizilazi da S.O. da je nakon razgovora sa imenovanom koja je tada bila smještena u P.C. “Duje” registrovano da je ona u razgovoru veoma negativna, nezainteresovana za temu škole, niskog stepena samokontrole, prisutno nametljivo i impulsivno reagovanje u smjeru poricanja važnosti obrazovanja, veoma rigidnih stavova, niske motivacije za obrazovanje, procjena kognicije upućuje na ispodprosječnu mentalnu efikasnost (IQ=...). Iz **Socijalne anamneze sačinjene dana ... godine od strane socijalnog radnika D.M. dipl.scr.,** a koja je dostavljena uz **Dopis JU “Kantonalni centar za socijalni rad” Služba socijalne zaštite općine Centar Sarajevo br. ... od ... godine** proizilazi da je mldb. S.O. rođena ...godine u S.od oca Đ.O. i J.O. (vanbračna zajednica), učenica ... razreda OŠ „Musa Ćazim Ćatić“, putem Službe socijalne zaštite općine Centar, rješenjem od ...godine smještena u KJU „Dom za djecu bez roditeljskog staranja“ Bjelave – Sarajevo zbog nauštanja od strane bioloških roditelja, otac Đ.O. r.... g završio četiri razreda osnovne škole, nikada nije zasnovao radni odnos, bio evidentiran u službi za zapošljavanje ali je zbog nejavljivanja skinut s evidencije Zavoda i izgubio pravu na zdravstvenu zaštitu, njegova vanbračna zajednica sa S. majkom J.O. je prestala 2003.godine nakon čega Đ.O. zasniva jednu pa drugu novu vanbračnu zajednicu, otac Đ.O. je živio u izuzetno teškim materijalnim, stambenim i porodičnim prilikama te je u cilju zaštite S.O. smještena u navedenu instituciju a od 28.06.2012.godine se nalazi na izdržavanju kazne zatvora u trajanju od 1 godine i 6 mjeseci u KPZ Zenica zbog k.d.

Razbojništvo. Majka S.O., J.O. trenutno boravi u T. gdje je zasnovala novu vanbračnu zajednicu, a kao razlog neposjećivanja svoje kćerke S. u Domu Bjelave je navela stalne prijetnje od strane oca Đ., izjavila je da nije u mogućnosti prihvatiti svoju mldb. kćerku S. jer živi u manjoj kući sa mldb. djecom vanbračnog supruga Đ.A., u teškim socio-ekonomskim uslovima i da je saglasna da njena kćerka A. i dalje bude zbrinuta u KJU „Dom za djecu bez roditeljskog staranja“ Bjelave – Sarajevo, te da se ni u kom slučaju ne daje na usvajanje. U informaciji se dalje navodi da od S. smještaja u Domu Bjelave održavan neredovan i neujednačen kontakt sa biološkom porodicom, da su bezuspješno završavali pokušaji uspostave kontakta S. sa ocem Đ.O. , da je u decembru 2013.godine, po odsluženju kazne njenog oca Đ.O., S. samovoljno napustila Dom Bjelave nakon čega je raspisana potraga, da je dana 01.12.2014.godine u pratnji mobilnog tima S. dovedena u prostorije Službe socijalne zaštite općine Centar a nakon što je zatečena u prosijačenju, kada saznaju da se dok je bila u bjekstva „dva puta udavala“, da je za prvi brak njen otac primio novac, pa je obzirom da se radi o 12-godišnjem djetetu, s obzirom na to da postoje indicije trafikinga, mišljenje socijalnog radnika da je neophodno izvršiti zaštitu prava i interesa maloljetnice u vidu izmještanja iz okruženja u kojem se trenutno nalazi, te pokrenuti radnje kojima bi se obezbjedio nesmetan rehabilitacioni period kao i dalji razvoj odrastanja. Iz **Specijalističkog nalaza za S.O. od 29.06.2019. godine** sačinjenog po neuropsihijatru dr. D.Dž., proizilazi da je S.O. u decembru 2014.godine smještena i liječena na Psihijatrijskoj klinici UKCS zbog ... i ..., da je od početka ispoljavala nezadovoljstvo i tražila da napusti ustanovu, da je često uznemirena, auto i heterodestruktivna, da je samovoljno napuštala ustanovu, da napada druge štićenike, teatralno se parala staklom po rukama, da je i prije dolaska na kliniku bežala iz doma sa Bjelava, ponovo se povrijeđivala staklom po lijevoj podlaktici u znak protesta zbog boravka u instituciji, te da navodi da ne želi da bude ni u jednoj ustanovi nego da želi da živi sa nanom. Iz **Foto-dokumenatcije MUP KS, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za kriminalističku tehniku i forenziku Sarajevo br. ... sa datumom izrade 15.03.2021. godine**, na kojim fotografijama se može vidjeti S.O. i povrede na desnoj šaci i dijelu iznad šake.

Navedene materijalne dokaze, odnosno pobrojanu medicinsku dokumentaciju na ime S.O. i fotodokumentaciju, sud je cijenio kako pojedinačno, tako i zajedno sa drugim dokazima, prije svih zajedno sa nalazom i mišljenjem vještaka, te je prihvatajući ih kao vjerodostojne, iste cijenio u prilog zaključaka nalaza i mišljenja vještaka dr. Čermalović Omera i iskaza kojeg je ovaj vještak dao na glavnom pretresu, a kako je to prethodno već obrazloženo.

Iz Informacije Međunarodnog foruma solidarnosti –EMMAUS broj ... od godine i u prilogu dostavljenog **Rješenja JU Kantonalni centar za socijalni rad Sarajevo, Služba socijalne zaštite Centar broj ... od ... godine**, proizilazi da je S.O. dana 15.12.2014.godine na osnovu navedenog rješenja Službe socijalne zaštite općine Centar smještena u Prihvatni centar „Duje“ Doboj Istok u sklopu navedene organizacije, te da je tokom boravka u tom centru imala liječničku pomoć i podršku, gdje je pregledana od strane psihologa, da su njeni interesi zaštićeni izmještanjem iz okruženja u kojem se tada nalazila iz razloga što njena majka J.O. nije u mogućnosti da je primi jer u T. živi u vanbračnoj zajednici u manjoj kući i od ranije je saglasna da se mldb. S. smjesti u Dom za djecu bez roditeljskog staranja, da je njen otac Đ.O. koji je u ranijem periodu boravio

u KPZ Zenica više puta bezuspješno kontaktiran radi ostvarivanja kontakta sa mldb. djetetom, da je uvidom u socijalnu anamnezu utvrđeno da je mldb. S. dana 01.12.2014.godine dovedena u prostorije Službe socijalne zaštite Centar jer je zatečena u prosijačenju i da je dok je bila u bjekstvu dva puta zasnivala vanbračnu zajednicu, kao i da je njen otac za njen prvi brak primio novčanu naknadu. Iz **Rješenja JU Kantonalni centar za socijalni rad Sarajevo, Služba socijalne zaštite Centar broj ... od ... godine** proizilazi da S.O. sa danom 03.06.2020.godine prestaje pravo na smještaj u Prihvatnom centru „Duje“ i da prethodno rješenje od 15.12.2014. godine kojim je ovaj smještaj određen prestaje da važi, te da se S.O. povjerava nani S.O. na brigu i čuvanje.

Navedenu informaciju Međunarodnog foruma solidarnosti –EMMAUS i rješenja Služba socijalne zaštite Centar sud je prihvatio kao vjerodostojne dokaze, te je cijenivši ih pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, prije svih sa iskazom svjedoka L.F. koja je i sačinila spomenutu Informaciju Međunarodnog foruma solidarnosti, kao i sa nalazom i mišljenjem vještaka dr. Ćemalović Omera, a u smislu potvrde vjerodostojnosti nalaza vještaka. Sud, dakle, prihvata da su ovi dokazi vjerodostojni, ali da se sa aspekta dokazivanja odlučnih činjenica i okolnosti u ovoj krivičnoj stvari ukazuju kao irelevantni, s obzirom da se istih ne dotiču i da se odnose na period koji uopšte nije obuhvaćen optužnicom, a u kojem periodu je S.O., kako to proizilazi iz ovih dokaza, zbog poremećaja ponašanja ispoljavanog i u ovoj ranoj fazi, bila smještena u Prihvatnom centru „Duje“ Doboj Istok, odakle je bježala, kao i da se u tom periodu, prije nego je i upoznala optuženog, vjerovatno bavila prosjačenjem i zasnivala vanbračne zajednice, uz indicije da je za zasnivanje jedne od dvije ovakve zajednice njen otac Đ.O. primio novčanu naknadu.

U Informaciji JU Kantonalni centar za socijalni rad, Služba socijalne zaštite općine Ilidža br. ... od ... godine, se navodi da je naslovna služba dana 08.03.2021.godine kontaktirana od strane uposlenika Doma zdravlja Ilidža i obaviještena o tome da je S.O. prijavila nasilje u porodici, da se potom dana 10.03.2021.godine imenovana obratila u PU Novi Grad odakle je mldb. S. sa policijskom patrolom sprovedena u PU Ilidža, s obzirom da se navodno dešavanje odigralo na Ilidži, u PU Ilidža je zaprimljena prijava za nasilje u porodici gdje je mldb. S. navela da je od strane vanbračnog supruga J.S. u prethodnom periodu više puta pretučena, te da je u više navrata isti tjerao sa djetetom da prosi ali da ona to nije smjela prijaviti, da ju je 10.03.2021.godine fizički i psihički malretirao i istjerao na ulicu te se ona obratila spomenutoj PU, da je o zaprimanju prijave upoznat dežurni tužilac koji je naložio da se od strane oštećene zaprimi prijava za krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. KZ FBiH i da se na predmetne okolnosti sasluša oštećena, a da se prijavljeno lice J.S. liši slobode, da je po zaprimanju prijave psiholog Službe socijalne zaštite općine Ilidža mldb. S. zajedno sa djetetom smjestio u ustanovu „Sigurna kuća“ i da je prilikom realizacije smještaja kod imenovane primjećena nervoza uz zahtjeve da joj se kupe cigarete i uput do kada će biti smještena u tu ustanovu, što je samo po sebi primjećeno kao indikativno, da je po dolasku u Sigurnu kuću u skladu sa protokolom smještena u izolacijsku sobu i da je radnicima bila skrenuta pažnja da obrate pažnju na S. ponašanje zbog opasnosti da ne ugrozi dijete, uz napomenu da je po smještaju na prijemu S. upitala ko će se sada brinuti o djetetu što je potvrdilo sumnje u roditeljske kompenzacije imenovane, da je u jutarnjim satima 11.03.2021.godine psiholog Službe socijalne zaštite općine Ilidža obaviješten da ima problema sa S.O. koja

je ispoljavala jako agresivno ponašanje uz prijetnje i insistiranje da izađe iz ustanove, ali se postavilo pitanje njene podobnosti za brigu oko djeteta, pa je, kako se dalje navodi u ovoj informaciji, S. ponovo promijenila mišljene gdje sada ultimativno ostavlja dijete u dom s tim da bi ona navodno otišla kod svoje tetke, te je zbog evidentiranog grubog ugrožavanja interesa djeteta menadžerici „Sigurne kuće“ rečeno da kontaktira Službu socijalne zaštite Centar radi zbrinjavanja djeteta, a da se odrasla osoba koja je agresivna i insistira na svom napuštanju „Sigurne kuće“ ne može zadržati budući da boravi na dobrovoljnoj osnovi, sve navedeno je realizovano ali se od postupajuće tužiteljice kasnije dobila informacija da je u konkretnom slučaju riječ o trgovini ljudima, te da S.O. i mlđb. dijete trebaju biti zbrinuti u Sigurnu kuću „Medica“ u Zenici, kojem prijedlogu tužiteljice se Služba socijalne zaštite općine Ilidža kao organ usprotivila cijeneći da je S.O. osoba koja potencijalno ugrožava mlđb. dijete što je od strane postupajuće tužiteljice prihvaćeno, ali je insistirano na smještaju S. u Sigurnu kuću „Medica“ u Zenici, pa je shodno tome, postupajući po naredbi tužiteljice, socijalna radnica ove službe S.O. smjestila u navedenu ustanovu koja je u ovoj ustanovi po nezvaničnim saznanjima boravila veoma kratko i istu je samovoljno napustila, dok je mlđb. dijete zbrinuto u Dom za djecu bez roditeljskog staranja Sarajevo. Na kraju se navodi da Služba socijalne zaštite općine Ilidža prije opisanog angažmana nije imala aktivnosti u vezi sa S.O. Iz **Dopisa Kantonalnog tužilaštva Kantona Sarajevo br. ... od ... godine**, proiziazi da je Kantonalno tužilaštvo Kantona Sarajevo tražilo da se S.O. primi na smještaj i skrb uslužbu Udruženja „Medica“ Zenica.

Ove dokaze sud je cijenio kako pojedinačno, tako i dovodeći ih u međusobnu vezu, kao i u vezu sa drugim izvedenim dokazima. Tako, nalazimo da navedeni dopis Kantonalnog tužilaštva Kantona Sarajevo od 12.03.2021. godine potkrepljuje navode konstatovane u Informaciji Službe socijalne zaštite općine Ilidža od 26.05.2021.godine o tome da je nakon podnošenja prijave na insistiranje postupajuće tužiteljice S.O. smještena u Sigurnu kuću „Medica“ u Zenici. Međutim, dovodeći navedenu Informaciju Službe socijalne zaštite općine Ilidža od 26.05.2021. godine u vezu sa iskazom svjedokinje A.Š., koja je na glavnom pretresu potvrdila da je lično u ime Službe sačinila ovu Informaciju i to na osnovu posrednih saznanja, uz sve što je prethodno rečeno prilikom ocjene iskaza ove svjedokinje, sud nalazi da kvalitet navoda o krivičnopravnim radnjama koje se stavljaju na teret optuženom, koji navodi pored ostalog proizilaze iz ove Informacije, nije dovoljan za oblikovanje pouzdanog dokaza i se suština ovog dokaza može svesti na pretpostavku da je to počinio optuženi, a ne na očiglednost i nesumnjivu dokazanost. Pri tome, sud je cijenio da se navodi konstatovani u ovoj informaciji o zlostavljanju i prisiljavanju S.O. na prosjačenje, u potpunosti zasnivaju na navodima prijave koju je S.O. podnijela protiv optuženog, a kojem dokazu ovaj sud nije poklonio vjeru kako je to prethodno već obrazloženo. Dakle, kada je u pitanju ova Informacija sud nalazi da se radi o dokazu čiji su sadržaj pretpostavke i uopštena saznanja Službe o optuženom i članovima njegove porodice, kao i sumnje u odnosu na postojanje trgovine ljudima, a koje Služba nije mogla dokazati, niti je pozvana da dokazuje. Imajući u vidu navedeno, kao i princip da se sve činjenice koje idu na teret optuženom moraju sa izvjesnošću utvrditi, moraju biti dokazane „izvan svake razumne sumnje“, a ako se to ne uspije i ako činjenice ostanu u sumnji, uzima se kao da one i ne postoje, tj. smatraju se neutvrđenim, sud ovu Informaciju nije prihvatio kao relevantan i pouzdan dokaz u dokazivanju odlučnih činjenica i okolnosti u ovoj krivičnoj stvari.

Iz Akta Javne ustanove “Služba za zapošljavanje Kantona Sarajevo” Sarajevo br. ... od ... godine, proizilazi da se J.S. nije evidentiran kod ove službe kao nezaposlena osoba, niti je bio u ranijem periodu, niti je primao naknadu po osnovu nezaposlenosti. **Iz Akta Federalnog ministarstva financija – finansija, Poresne uprava Federacije BiH br. ... od ... godine** proizilazi da je J.S. evidentiran u registru građana Porezne uprave, da ima uplaćen porez na imovinu za motorna vozila u iznosu od 50,00 KM i vodne naknade za vozila u iznosu od 20,00 KM iz 03/2015 godine, da ima uplaćen iznos od 120,00 KM po osnovu novčanih kazni za prekršaje koji su registrirani u registru novčanih kazni i troškova prekršajnog postupka, kao i da nije evidentirano da je prijavljen u radni odnos niti da je primao platu po osnovu radnog odnosa ili druga primanja po osnovu samostalne djelatnosti, niti je evidentiran kao vlasnik nekog poslovnog subjekta na teritoriji FBiH. **Iz akta Općinskog suda u Sarajevu, Zemljišnoknjižni ured/kancelarija broj: ... od ... godine**, proizilazi da J.S. nije upisan kao vlasnik/suvlasnik u evidenciji zemljišnih knjiga ovog suda.

Navedene dokaze, cijeneći ih pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, sud je prihvatio kao vjerodostojne. Međutim, sud cijeni da činjenice koje proizilaze iz ovih dokaza (da optuženi kao nezaposlena osoba nije primao naknadu po osnovu nezaposlenosti, niti je primao platu po osnovu radnog odnosa ili druga primanja po osnovu samostalne djelatnosti, niti je evidentiran kao vlasnik nekog poslovnog subjekta na teritoriji FBiH, te da nije vlasnik/suvlasnik nekretnine), same po sebi, bez drugih pouzdanih dokaza, ne upućuju na zaključak da optuženi živi od vršenja predmetnog krivičnog djela kako to želi predstaviti optužba. Suprotno od toga, nalazimo da ovi dokazi u konkretnom slučaju ne doprinose utvrđivanju odlučnih činjenica i okolnosti u predmetnoj krivičnoj stvari ukazuju, zbog čega su isti za ovaj sud irelevantni.

Iz Prekršajnog naloga, PS Centar, Banja Luka od 13.08.2020. godine, proizilazi da je S.O. navedenog dana u 13,30h u B.L. u ul. ... potraživala novac od prolaznika ispruženim dlanom desne ruke te joj je izrečena novčana kazna u iznosu od 200,00 KM zbog prekršaja iz člana 26. Zakona o javnom redu i miru Republike Srpske. **Iz Podataka iz prekršajne evidencije, PS Ilidža od 11.03.2021.godine**, proizilazi da je S.O. dana 31.12.2020.godine zatečena i novčano kažnjena u zbog prosjačenja od strane ovlaštenih službenih lica MUP-a KS, PS Dobrinja kao i dana 13.08.2020.godine od strane ovlaštenih službenih lica MUP-a RS Banja Luka.

Cijeneći ih pojedinačno i u vezi sa drugim dokazima, sud je ove dokaze prihvatio kao vjerodostojne, ali je dovodeći ih u vezu sa ostalim dokazima, prije svih iskazom svjedokinje S.O. kojeg je dala na glavnom pretresu, kada je potvrdila da je prosila i da je zbog toga prekršajno kažnjena, ali da na prosjačenje nije bila prisiljena niti je novac dobijen na ovaj način davala optuženom, sud činjenice koje proizilaze iz navedenih dokaza cijenio kao potvrdu prethodno interpretiranih navoda ove svjedokinje.

Iz Izvještaja o izuzimanju snimka zapisa video nadzornih kamera MUP KS, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za krvne, seksualne delikte i ratne zločine br. ... od ... godine, proizilazi da je po naredbi sudije za prethodni postupak Kantonalnog suda u Sarajevu broj ... od ...godine izvršeno izuzimanje snimaka

video nadzornih kamera instaliranih na objektu „B.“ ul. ... broj općina Ilidža i to kamera broj 6 i 7 koje pokrivaju prostor parkinga ispred TC „B.“ na navedenoj adresi za period od 22.02.2021.godine do 10.03.2021.godine na osnovu čega je šefu poslovne jedinice I.B. izdata **Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta br. ... od 29.03.2021. godine**, a video zapis je snimljen na jedan eksterni hard disk, te je prilikom pregleda sistema video nadzora uočeno da je vrijeme na sistemu video nadzora identično stvarnom vremenu, proizilazi da raniji period koji je bio obuhvaćen naredbom nije mogao biti realizovan jer je isti po automatizmu sistema video nadzora izbrisan. O izvršenom izuzimanju zapisa video nadzora je na licu mjesta sačinjen **Zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta godine**. Iz izvještaja o izuzimanju snimka zapisa video nadzornih kamera MUP Ks, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za krvne, seksualne delikte i ratne zločine br. ... od ... godine, proizilazi da je po naredbi sudije za prethodni postupak Kantonalnog suda u Sarajevu broj ... od ...godine izvršeno izuzimanje snimaka video nadzornih kamera instaliranih na objektu „B.“ ul. općina I. i to kamere broj 9 koja pokriva prostor ulaza i dio parkinga ispred TC „B.“ na navedenoj adresi za period od 25.02.2021.godine do 10.03.2021.godine na osnovu čega je šefu poslovne jedinice N.K. izdata **Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta br. ... od ... godine**, a video zapis je snimljen na jedan eksterni hard disk, te je prilikom pregleda sistema video nadzora uočeno da je vrijeme na sistemu video nadzora identično stvarnom vremenu, proizilazi da raniji period koji je bio obuhvaćen naredbom nije mogao biti realizovan jer je isti po automatizmu sistema video nadzora izbrisan. O izvršenom izuzimanju zapisa video nadzora je na licu mjesta sačinjen **Zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta godine**. Iz **Naredbe za privremeno oduzimanje predmeta, Kantonalni sud u Sarajevu br. ... od ... godine**, te **Naredbe o prijemu i deponavanju privremeno oduzetih predmeta i dokumentaciju od ... godine** proizilazi da su pri izuzimanju snimaka video nadzora ovlaštena službena lica postupala po naredbi suda i da je izuzeti snimak deponovan po naredbi suda.

Na nastavku glavnog pretresa od 19.04.2022.godine, u sudnici su po prijedlogu tužioca pregledani video zapisi nadzornih kamera sa TC “B.” ul. ... P.J: ... i P.J. ... , a koji su pohranjeni na eksternom hard disku sa USB kablom. Na početku prezentacije video zapisa, tužilac je pojasnila da je u pitanju jedan video zapis koji se nalazi na hard disku sa USB kablom, a koji zapis je oduzet od ovoga pravnog lica TC „B.“ u ulici ..., te da su pošto tu ima više snimaka, u tužilaštvu „skinuli“ dva koja bi bila relevantna, a na kojima se vidi S.O. i da će to prikazati. Započeto je sa prezentacijom snimka **od dana 22.02.2021.godine od 7,00 sati** ujutro, uz napomenu tužioca da su snimci prilično dugi i da se ne očekuje da će se tu nešto posebno dešavati, na pitanje predsjednika vijeća da li je iz tog snimka izdvojena neka relevantna minutaža, tužilac pojasnio da je sav snimak relevantan u smislu da ona stoji određeno vrijeme, a na pitanje koliko snimak traje, tužilac je navela da to ne zna tačno, kao i da su jako loše kamere tako da je snimak malo nejasan. Tužilac je nakon toga predložila da se pređe na drugi snimak, navodeći da se na njemu „kao nešto malo bolje vidi“. Nakon toga, započeto je sa prezentacijom snimka **od dana 22.02.2021.godine od 19,00 sati**, uz navode tužioca da snimak traje oko sat vremena i da se na snimku konstantno vidi oštećena kako u naručju drži dijete i da ima neki natpis, da oštećena tu sjedi i da se kreće u tom dijelu koji je „pokriven“ kamerom, te nakon izvjesnog vremena navodi da ne zna da li ima potrebe da se i dalje gleda snimak s obzirom da je u pitanju jedna te ista radnja. Na zahtjev branioca

da se tužiteljica izjasni, odnosno da prokomentariše šta radi osoba koju prikazuje, uz prigovor branioca da on ne vidi niti može prepoznati ko je to, tužiteljica je navela da ona vidi osobu da sjedi, čuči, kleči, ispred sebe drži natpis i da se vidi da ponekad ljudi prilaze nešto sa njom komuniciraju, ostavljaju vjerovatno novac, a da li je to ona (oštećena) ne vidi baš detaljno. Na zahtjev člana sudskog vijeća da se tužilac izjasni koja je ovo adresa, koga vidimo, ko šta radi, ko koga drži, tužiteljica je navela da na snimku pokazuje oštećenu koja prosi, tužiteljica je navela da je u pitanju snimak od 19,00 sati ispred Tržog centra „B.“ u ulici, dok je na konstataciju predsjednika vijeća da vidi samo obrise neke osobe, tužiteljica navela da su takve kamere i to je snimak. Tokom dalje prezentacije ovog snimka, tužiteljica je konstatovala da se na istom vidi da se osoba sada se pomjera i da se vidi da pomjera natpis i da ima neku torbu i u naručju djeteta. Nakon ovih navoda tužiteljice, branilac optuženog je stavio prigovor da on ovdje ne vidi u naručju djeteta ili bilo šta, da se ne vidi lice i da sa snimka ne može prepoznati da li u pitanju muška ili ženska osoba, da se ne vidi niti se ne može prepoznati oštećena i da se uopšte radi o oštećenoj, navodeći da se u optužnici spominje djeteta koje je staro 10-15 dana a da se gleda snimak od 22. 02.2021.godine. Odgovarajući na prigovor branioca, tužiteljica je navela da je na snimku starije djeteta koje se vidi na ulazu, koje djeteta cijelo vrijeme stoji naspram ulaza odnosno naspram oštećene onako kako to stoji u optužnici. Branilac optuženog je nakon toga prigovorio ovom odgovoru tužioca i naveo da se u optužnici ne spominje djeteta, već se u optužnici radi o novorođenom djetetu, konstatujući da ovo djeteta koje se vidi na snimku kako stoji vjerovatno ima 8 ili 9 godina. Branilac ukazuje i to da se na snimku u vrijeme 19,07 sati vidi kako osoba ustaje i da ne stoji tvrdnja Tužilaštva da ona u naručju ima neku bebu, jer se na snimku ne vidi da u naručju ima novorođenče. Tužilac je nakon toga, u daljoj prezentaciji snimka video zapisa naveo da nema potrebe da se snimak detaljno pregleda, te je konstatovao da se na snimku u vrijeme 19,40 sati vidi da oštećena još uvijek stoji tu, da joj povremeno prilaze građani, nešto joj daju, razgovaraju sa njom, sa njom je i dalje manje djeteta za koje ne može procijeniti koliko ima godina, te konstatuje da oštećena u vrijeme 19,51 sati napušta ovo svoje mjesto, nakon čega je završena prezentacija drugog snimka. Tužiteljica je nakon toga navela da će ponovo probati sa prezentacijom prvog snimka **22.02.2021.godine od 7 sati ujutro**, a kako bi se vidjelo da li će se promijeniti kada se malo ubrza, zatim konstatuje da se vidi da je snimak loš, a na pitanje predsjednika vijeća da li ima neki momenat u kojem je neko relevantan, tužiteljica je navela da bi se oštećena trebala pojaviti ali da ne zna tačno u kojem trenutku, te da će ubrzavanjem snimka doći do tog momenta, da bi nakon toga tužiteljica konstatovala da ipak nema oštećene i da ona na ovom snimku nije ništa vidjela, te da zbog toga odustaje od ovog snimka. Tužiteljica je nakon toga navela da je u sudnici prikazan snimak na kojem se vidi oštećena, da je to snimak od 22.02.2021.godine koji počinje od 19,00 sati i završava u 19,51 sat, koliko se oštećena zadržala na tom parking, te je u spis suda kao dokaz tužilaštva nakon toga uložena „eksterni disk“ sa USB kablom, a sa ovim video zapisom nadzornih kamera TC B.

Sud je prezentirani video zapis nadzornih kamera sa TC „B.“ ul. ... cijenio pojedinačno i u vezi sa drugim dokazima, te našao da je iz provedenih dokaza tužilaštva nesporno da su snimci izuzeti po naredbi suda, o čemu su sačinjene odgovarajuće potvrde i izvještaji, kao i da su na odgovarajući način isti deponovani. Imajući u vidu da sud zasniva presudu samo na činjenicama i dokazima koji su izneseni na glavnom pretresu, sud je svakako

prilikom ocjene video zapisa kao dokaza optužbe u konkretnom slučaju, cijenio ono u šta je imao uvid prilikom njegove prezentacije na glavnom pretresu. S obzirom da je nakon prezentacije video zapisa od dana 22.02.2021.godine i sa početkom od 7,00 sati ujutro, tužiteljica konstatovala da je snimak slabog kvaliteta i se na ovom snimku ne vidi oštećena, te da je potom navela da tužilaštvo odustaje od ovog snimka, sud isti nije ni razmatrao kao dokaz. Kada je u pitanju drugi video zapis koji je također prezentovan na istom nastavku glavnog pretresa i to snimak od dana 22.02.2021.godine sa početkom od 19,00 sati, cijeneći da je isti lošeg kvaliteta, prihvatajući kao osnovane prigovore branioca optuženog izjavljene tokom reprodukcije snimka u sudnici, da se ne može prepoznati ko je snimku i da li u pitanju muška ili ženska osoba, da se ne vidi niti se ne može prepoznati oštećena i da se uopšte radi o oštećenju, uz konstataciju predsjednika vijeća prilikom reprodukcije ovog zapisa da na snimku vidi samo obrise, sud nalazi da ovaj snimak po svom sadržaju reprodukovanom na glavnom pretresu nije dovoljan za oblikovanje pouzdanog dokaza. Neovisno od toga, sud nalazi da je reprodukovani video zapis, imajući u vidu ostale provedene dokaze, irelevantan sa aspekta dokazivanja bitnih činjenica i okolnosti u ovom slučaju, odnosno sa aspekta dokazivanja krivičnihopravnih radnje koje se optuženom stavljaju na teret. Ovo iz razloga što činjenice koje je optužba dokazivala spomenutim video zapisom, navodeći prilikom reprodukcije da se na snimku vidi oštećena koja sa djetetom ispred TC „B.“ prosi, zapravo jesu činjenice koje uopšte nisu sporne, s obzirom da je svjedokinja S.O. u svom iskazu na glavnom pretresu potvrdila da je u relevantnom periodu sa optuženom dolazila u TC „B.“ da kupuju stvari, da je optuženi tu sa svojim drugovima pio kafu, a da je ona išla da prosi, da na prosjačenje nije bila prisiljena, niti je novac dobijen na ovaj način davala optuženom.

Iz Rješenja Općinskog suda u Sarajevu br. ... od ... godine, proizilazi da je prema „nasilnoj osobi J.S.“ zbog toga što je u ranijem vremenskom periodu primjenjivao fizičku silu na fizički i psihički integritet svoje nevjenčane supruge S.O., tako što ju je u više navrata pretukao i tjerao da prosi sa njihovim tek rođenim djetetom starim 12 dana, a protiv njene volje, te je istukao što nije smjela prijaviti, a dana 10.03.2021.godine psihički i fizički je maltretirao, te iz kuće u ul. ... broj ... na Ilidži istjerao na ulicu da prosi, te mu je izrečena zaštitna mjera zabrane približavanja žrtvi nasilja u porodici – nevjenčanoj supruzi S.O. u trajanju od 12 dana od dana donošenja rješenja i zabrana uznemiravanja i uhođenja osobe izložene nasilju - nevjenčane supruge S.O., a sve po zahtjevu MUP-a KS, V PU, Odjeljenja krim.policije, Odsjek krim.policije Ilidža od 11.03.2021.godine.

Sud je i ovaj dokaz cijenio pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima provedenim u toku glavnog pretresa, cijeneći da njegov sadržaj proizilazi iz navoda svjedokinje S.O. konstatovanih u prijavi i prilikom saslušanja u istrazi, dovodeći ovaj dokaz u vezu sa iskazom svjedokinje S.O. sa glavnog pretresa, a koji je ovaj sud prihvatio tačnim i vjerodostojnim kako je to prethodno navedeno, posebno navodima svjedokinje koja je na glavnom pretresu bila decidna da je u prijavi i prilikom saslušanja u istrazi lagala, sud nalazi da je ovaj dokaz irelevantan sa aspekta dokazivanja bitnih činjenica i okolnosti u ovom slučaju, odnosno sa aspekta dokazivanja krivičnihopravnih radnji koje se optuženom stavljaju na teret.

Iz **Izvoda iz kaznene evidencije na ime J.S. od 11.03.2021. godine**, koji je dostavljen u prilogu akta MUP-a KS broj ... od ...godine, proizilazi da je J.S. osuđivan i to Presudom Osnovnog suda u Banja Luci broj ... od ...godine zbog krivičnog djela Krađa iz člana 224. u vezi sa članom 37. KZ RS (saizvršilaštvo) na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, uslovno 1 (jedna) godina i mjera sigurnosti oduzimanja predmeta.

Izvod iz kaznene evidencije na ime optuženog, sud je cijenio pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima provedenim u toku glavnog pretresa, cijeneći da se činjenica da je optuženi osuđivan jednom i to zbog počinjenog krivičnog djela krađe, ne može dovesti u vezu sa predmetnim događajem, te sud nalazi da je ovaj dokaz irelevantan sa aspekta dokazivanja bitnih činjenica i okolnosti u ovom slučaju, odnosno sa aspekta dokazivanja krivičnihopravnih radnji koje se optuženom stavljaju na teret.

U isto vrijeme sa izvedenim dokazima optužbe, sud je cijenio i jedan provedeni dokaz odbrane i to **Izvod iz matične knjige rođenih na ime M.O. izdat od strane Općine Vogošća broj ... od ... godine**, iz kojeg proizilazi da je imenovana mlđb. djevojčica, kćerka S.O. rođena ...godine.

Sud je ovaj dokaz cijenio kako pojedinačno, tako i u vezi sa drugim dokazima, prihvatajući ga vjerodostojnim. Dovodeći u vezu činjenicu koja iz ovog dokaza proizilazi, odnosno da je mlđb. M.O., koja je kćerka S.O. rođena dana ...godine, nalazi tako da je ista rođena pet dana nakon 22.02.2021.godine, sud je ovaj dokaz cjenio u prilog ranije navedenog zaključka suda da se snimak nadzorne kamere instalirane na TC „B.“ od dana 22.02.2021.godine od 19,00 sati, uz konstatacije tužioca iznesene prilikom reprodukcije ovog snimka na glavnom pretresu (da se na snimku vidi oštećena koja prosi sa djetetom), po svom sadržaju ne mogu smatrati pouzdanim dokazom, a kako je to prethodno već obrazloženo.

ZAKLJUČAK

Analizom i ocjenom svih izvedenih dokaza , pojedinačno i u međusobnoj vezi sa drugim dokazima, ovaj sud van razumne sumnje nije utvrdio sve odlučne činjenice, te je u konkretnom našao da je neophodno suditi u korist optuženog u smislu odredbe člana 3. stav 2. ZKP F BiH po principu *in dubio pro reo*.

Sumnja da se događaj desio na način opisan u izreci presude proizlazi najprije iz iskaza saslušanih svjedoka. Nakon izvršene analize i ocjene iskaza svih saslušanih svjedoka na glavnom pretresu , jasno je da niti jedan od svjedoka nije mogao niti je potvrdio navode iz optužnice da je optuženi: „Od početka 2020.godine pa do 10.03.2021.godine na području K.S. i šire iako svjestan da vrbuje, navodi i prevozi osobu radi iskorištavanja prisilnim prosjachenjem što je i htio radi sticanja protupravne imovinske koristi bez obzira na vremenske prilike, prisiljavao na prosijachenje vanbračnu suprugu S.O. na način da je istu prevezio kombijem marke Ford bijele boje, nn registarskih oznaka na različite lokacije u Kantonu Sarajevo među kojima lokacijama su TC B. u ul. ... br. ... P.J. ... I TC

“B.” u ul. ... P.J. ... u Sarajevu, te fizički kažnjavao na način da ju je tukao i prisiljavao na prosijačenje, a dana 13.08.2020.godine na navedeni način prisilio S.O.da zajedno sa mldb. Z.M. rođenom ... godine ispruženih ruku od građana traži milostinju na području B.L., a potom je opet prisilio na prosijačenje zajedno sa njihovim maloljetnim djetetom ženskog spola rođenom ...godine iako istu nije zakonski priznao i upisao očinstvo koristeći položaj zavisnosti svoje vanbračne supruge S.O. i njeno zdravstveno stanje ... sa dijagnozom ..., položaj zavisnosti i kontrole koji potiče iz odnosa nje kao majke i tek rođene bebe jer je ista bila bez prihoda i sredstava za egzistenciju te se porodila 12 (dvanaest) dana ranije, da bi je zajedno sa bebom prevezio radi prosijačenja na različite lokacije na K.S., te je S.O. zbog straha od istog ostajala na tim lokacijama te bila prisiljena da prosi na način da od građana ispruženim dlanom traži milostinju u vidu novca, te tako dnevno skupljala iznos do 100,00 KM koji bi mu direktno predavala“

Niti jedan svjedok nije potvrdio činjenični dispozitiv tužilaštva.

Svjedoci optužbe E.K., R.H., L.F. i A.Š. nisu imali potrebna saznanja o predmetnim događajima i iznosili su pretežno svoja uopštena saznanja o optuženom, članovima njegove porodice, te o S.O., a koja su pri tome često bila vremenski irelevantna, dok o inkriminisanim radnjama optuženog niko od navedenih svjedoka nije raspolagao neposrednim saznanjima, već isključivo posrednim saznanjima zasnovanim na navodima prijave koju je S.O. podnijela protiv optuženog i izjave koju je na predmetne okolnosti ona dala na zapisnik u fazi istrage.

Svjedokinja S.O., u optužnici označena kao oštećena, opovrgla je sve bitne navode optužbe i u svom iskazu na glavnom pretresu u bitnome je odstupila od načina na koji su predmetni, inkriminisani događaji opisani u optužnici, odnosno od načina na koji je te događaje opisala u svojoj izjavi iz istrage, navodeći da je u vanbračnoj zajednici sa optuženim lijepo živjela, potvrdivši da je kažnjavana za prosjačenje, ali da je novac zadržavala sebi i niti jedan njegov dio nije davala optuženom, navodeći da je samovoljno išla da prosi u više navrata i kod objekta „B.“ na S. u S., gdje je sa optuženim dolazila da kupuje i gdje je optuženi sa drugovima pio kafu a ona išla da prosi, navodeći da je pogriješila što je optuženog prijavila da ju je tjerao da prosi jer on nikada ninašta nije prisiljavao ni nju ni dijete, a da ju je na to navela „huja“, „nervoza“, „panika“ i i što se tada malo svađala s optuženim i on se malo svađao se njom i „da svi znaju da je na žvrcima“, da je „pila terapije“, te da je „kada je došla sebi“ i kada je „prestala sa svojim žvrcima, pored toga što je dijete dala u dom“, došla kod tužiteljice da „povuče tu lažnu izjavu“, ali je tužiteljica nije primila. Cijeneći iskaz ove svjedokinje kako pojedinačno tako i u vezi sa drugim izvedenim dokazima, sud je iskaz kojeg je svjedokinja S.O. dala na glavnom pretresu ocjenio vjerodostojnim, s obzirom da je imenovana detaljno i svojim riječima uvjerljivo opisala svoja saznanja o predmetnim događajima i jasno odgovarala na postavljena pitanja. Razlike u odnosu na iskaz iz istrage, koje su proizašle već prilikom direktnog ispitivanja svjedokinje od strane tužiteljice, nisu kod suda izazvale sumnju u tačnost iskaza ove svjedokinje kojeg datog na glavnom pretresu, s obzirom da je svjedokinja pred sudom dala uvjerljiva, jasna i za sud u potpunosti prihvatljiva pojašnjenja u pogledu tih razlika, kao i razloga usljed kojih su te razlike nastale. Svjedokinja je na isti način nedvosmisleno odbacila mogućnost da je neko uticao na njeno svjedočenje pred sudom, na čemu je tokom direktnog ispitivanja insistirala

tužiteljica, izričito navodeći i to da se nikoga nije bojala kada je protiv optuženog podnosila prijavu, niti se boji u momentu kada svjedoči pred sudom.

Iskaz svjedoka S.O., posebno njena pojašnjenja koja je ponudila sudu u pogledu razloga odstupanja od izjave date u istrazi, sud je cijenio u vezi sa drugim provedenim dokazima, prije svih sa nalazom i mišljenjem vještaka, psihijatra dr. Čemalović Omera koji je kod S.O. konstatovao poremećaj ponašanja u vidu nesposobnosti prilagođavanja društveno važećim normama, hirovitog reagovanja i oponirajućeg prkosnog ponašanja, čime su dakle nalazom vještaka potkrijepljeni navodi svjedokinje koji su više puta ponovljeni na glavnom pretresu da je prilikom prijavljivanja optuženog i davanja „lažne“ izjave u istrazi postupala „u huji“ i „živcima“, motivisana svađom koju je imala sa optuženim.

Uvažavajući sve prethodno navedeno, kao i da ni provedeni materijalni dokazi po svom sadržaju i dokaznoj snazi kako su cijljeni od strane ovog suda, nisu mogli potvrditi navode svjedokinje S.O. iz istrage, a na kojima su gotovo u potpunosti zasnovani navodi optužnice, sud je poklonio vjeru iskazu kojeg je svjedokinja S.O. dala na glavnom pretresu, a kao nevjerodostojan je ocjenjen i nije prihvaćen iskaz ove svjedokinje iz istrage u dijelovima u kojima je on suprotan iskazu svjedokinje sa glavnom pretresa, pa shodno tome ni Zapisnik o saslušanju svjedoka S.O., MUP KS, V PU Odjeljenje kriminalističke policije Ilidža, broj ... od 11.03.2021. godine i Zapisnik o prijemu usmene prijave, V PU, Odjeljenje kriminalističke policije Ilidža br. ... od 11.03.2021. godine, koji su kao dokaz tužilaštva uloženi u spis suda.

Iz reprodukovanog video snimka u sudnici, sud se nije mogao uvjeriti u navode optužnice da je optuženi prisiljavao na prosijačenje vanbračnu suprugu S.O. na način da je istu prevezio kombijem marke Ford bijele boje, nn registarskih oznaka na različite lokacije u K.S. među kojima lokacijama su TC B. u ul. Pored toga što je tužilaštvo odustalo od dokaza i to reprodukovanog video zapisa od dana 22.02.2021.godine sa početkom od 7,00 sati ujutro, a zbog lošeg kvaliteta snimka, pa sud isti nije ni razmatrao kao dokaz, video zapis koji je nastao istog dana, ali sa početkom od 19,00 sati, a koji je uveden kao dokaz optužbe je također lošeg kvaliteta, te je sud prihvatajući kao osnovane prigovore branioca optuženog izjavljene tokom njegove reprodukcije u sudnici, da se ne može prepoznati ko je snimku i da li u pitanju muška ili ženska osoba, da se ne vidi niti se ne može prepoznati oštećena i da se uopšte radi o oštećenoj, zaključio da ovaj snimak po svom sadržaju nije dovoljan za oblikovanje pouzdanog dokaza, kao i da je neovisno od toga, ovaj snimak irelevantan sa aspekta dokazivanja krivičnopravnih radnje koje se optuženom stavljaju na teret, s obzirom da su činjenice koje je optužba dokazivala spomenutim video zapisom, navodeći da se na snimku vidi oštećena koja ispred TC „B.“ prosi sa djetetom, zapravo činjenice koje je u svom iskazu na glavnom pretresu potvrdila i sama S.O..

Izreka presude u odnosu na optuženog

Cijeneći sve navedeno vezano za izreku presude u odnosu na optuženog, tužilaštvo van razumne sumnje nije dokazalo da je optuženi počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret. Sud se u donošenju ove odluke vodio principom da se činjenice koje idu na štetu (In peius) optužene osobe moraju sa sigurnošću dokazati, a ako se to ne postigne, uzima

se kao da one i ne postoje. S druge strane, sve činjenice koje idu u korist (In favorem) optužene osobe, uzimaju se da postoje i onda i kada su utvrđene sa vjerovatnošću.

Nakon ocjene izvedenih dokaza ovaj sud je ostao u dilemi u pogledu postojanja odlučnih činjenica da li je optuženi svojim radnjama na način opisan u optužnici, počinio predmetno djelo. Upravo u datoj situaciji obaveza suda je da postupi u smislu člana 3. stav 1. ZKP FBiH jer je našao sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili o kojima ovisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, te je obaveza suda da to riješi na način koji je povoljniji za optužene.

Globalna manjkavost ukupnog dokaznog postupka nije mogla održati optužnicu niti van razumne sumnje dokazati da je optuženi preduzimaio inkriminisane radnje opisane u optužnici. Po nalazu ovog suda od strane tužioca nije pripremljeno da se autentično afirmiše realna djelatnost optuženog, dinamika opisanih događaja, te naročito činjenica koja je u potpunosti ostala nedokazana a odnosi se na opisane načine prisiljavanja oštećena na prosjačenje od strane optuženog.

U nedostatku direktnih dokaza o tome da je optuženi preduzimaio inkriminisane radnje, sud je u ocjeni svih izvedenih dokaza razmatrao i to da li je učinjenje u optužnici opisanih radnji od strane optuženog eventualno dokazano indicijama, a kojima je sud prilikom ocjene dokaza dao posebnu pažnju i brižljivo cijenio svaku indiciju pojedinačno i u međusobnoj povezanosti. Međutim, imajući u vidu sve prethodno izloženo, proizlazi da u predmetnoj krivičnoj stvari tužilac na glavnom pretresu ipak nije izvršio uspješno dokazivanje učinjenja radnji predmetnog krivičnog djela od strane optuženog indicijama, tako da ni na ovaj način nije utvrđena krivica optuženog kao izvršioca, s obzirom da međusobna veza provedenih posebnih dokaza (indicija) nije takva da se oni pojavljuju kao jedna cjelina i u potpunom skladu, te ne predstavljaju sistem indicija koji u svom skupu i povezanosti isključuje svaku drugu mogućnost osim one koja je opisana u dispozitivu optužnog akta.

Kako Tužilaštvo, dakle, van razumne sumnje nije dokazalo da je optuženi svojim radnjama počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, rukovodeći se naprijed navedenim zakonskim odredbama i principima, Vijeće je odlučilo da usljed nedostatka dokaza, optuženog oslobodi od optužbe.

Nadalje, odredba člana 299. stav 1. tačka c) ZKP BiH propisuje da „ako nije dokazano da je optuženi učinio krivično djelo za koje se optužuje, sud će donijeti presudu kojom se optuženi oslobađa od optužbe“.

Ovaj sud nalazi da nije bilo dokaza ni za neko drugo krivično djelo iz glave Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine

Posebnim rješenjem broj: ... od ... godine sud je optuženom J.S. ukinuo mjere zabrane sastajanja sa oštećenom S.O. , što u smislu člana 140c. stav 4. ZKP FBiH podrazumijeva i zabranu približavanja oštećenoj na udaljenosti ispod 100 metara, kontaktiranja putem telefona, pisama, drugih osoba, a s obzirom da je po okončanju glavnog pretresa, dana 10.06.2022. godine donio i objavio presudu kojom se optuženi J.S. oslobađa od optužbe

da je počinio navedeno krivično djelo koje mu se optužnicom tužilaštva stavlja na teret, imajući u vidu i činjenicu da se optuženi u toku postupka uredno pridržavao svih izrečenih mjera zabrane i ni na kakav način nije ometao vođenje postupka.

Odluka o imovinsko pravnom zahtjevu i troškovima krivičnog postupka

S obzirom da je S.O. na glavnom pretresu pred sudom bila izričita da prema optuženom ne postavlja imovinsko-pravni zahtjev, sud o imovinskopravnom zahtjevu u konkretnom nije ni odlučivao.

Na osnovu odredbe člana 203. stav 1. ZKP FBiH troškovi krivičnog postupka, kao i nužni izdaci optuženog, nužni izdaci i nagrada njegovog branioca padaju na teret budžetskih sredstava.

Zapisničar

Memić Elvira

Predsjednik vijeća

Dozo Mirza

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Vrhovnom sudu Federacije BiH, u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema pismenog opravka presude. Oštećena može izjaviti žalbu u navedenom roku i navedenom broju primjeraka zbog odluke o imovinskopravnom zahtjevu i odluke o troškovima krivičnog postupka.